

POSTANOWIENIE

Dnia 27 sierpnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron
w dniu 27 sierpnia 2015 r.,

w sprawie zażalenia pełnomocnika Prezesa Sądu Rejonowego w L. na
postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w L. z dnia 7 kwietnia 2015 r., w
sprawie, w przedmiocie odmowy wszczęcia dochodzenia,
wniosku Sądu Rejonowego w L.
o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.,

postanowił

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w R.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 28 maja 2015 r., Sąd Rejonowy w L. wystąpił o przekazanie opisanej wyżej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu podnosząc, że w sprawie skarżącym jest instytucja wymieniona w art. 305 § 4 k.p.k., tj. Sąd Rejonowy w L., reprezentowany przez Prezesa tego Sądu, w imieniu którego działa pełnomocnik. Zdaniem Sądu, okoliczność ta uzasadnia wystąpienie z wnioskiem w trybie art. 37 k.p.k., albowiem rozpoznanie zażalenia zgodnie z właściwością miejscową przez Sąd Rejonowy w L. mogłoby stworzyć przekonanie o braku warunków do orzekania w sprawie w sposób obiektywny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w L. zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Najwyższy w licznych orzeczeniach podkreślał, że przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k. może nastąpić tylko wtedy, gdy realnie występują okoliczności, które mogą stwarzać uzasadnione przekonanie o braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy w danym sądzie. Wyjątkowy charakter tego przepisu nakazuje jego stosowanie w rygorystyczny sposób. Zbyt szerokie jego stosowanie mogłoby bowiem osłabić poczucie zaufania do niezależności sądu i jego zdolności obiektywnego orzekania.

W przedmiotowej sprawie Prezes Sądu Rejonowego w L. złożył zażalenie na decyzję prokuratora o odmowie wszczęcia dochodzenia z zawiadomienia Dyrektora Sądu Rejonowego w L. o podejrzeniu popełnienia przestępstwa z art. 270 § 1 k.k., polegającego na ujawnieniu w dniu 5 grudnia 2014 r. w L., przerobienia w celu użycia za autentyczny oraz posłużenia się dokumentem zaświadczenia z dnia 3 marca 2009 r., wystawionego na nazwisko W. G. w zakresie szkolenia inspektorów ochrony przeciwpożarowej, poprzez przedłożenie w/w dokumentu w Sądzie Rejonowym w L. W zaistniałej sytuacji, rozpoznanie zażalenia przez Sąd miejscowo właściwy, mogłoby nie tylko w odbiorze społecznym, ale także u strony postępowania, wywołać przekonanie o działaniu tego organu niejako we własnej sprawie. Jak słusznie podkreślił występujący z wnioskiem Sąd Rejonowy, Prezes Sądu sprawuje wprawdzie jedynie administracyjny nadzór nad sędziami, a sferę orzeczniczą chroni zasada sędziowskiej niezawisłości i brak jest konkretnych przesłanek uzasadniających wątpliwości co do bezstronności w odniesieniu do poszczególnych sędziów. Niemniej jednak nawet ten rodzaj „zależności”, jak również dobro wymiaru sprawiedliwości, stanowią wystarczający powód do przekazania sprawy niniejszej do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.